

Wat ikwilwerken.nl uniek maakt!

Zoals bekend heeft ikwilwerken.nl als missie: het bevorderen van het welzijn (en de welvaart) van alle actief werkzoekenden (bijstand, WW of WAO). Enerzijds door sociale activering van de 'leden' zelf, anderzijds door het ontwikkelen en realiseren van een sociaal maatschappelijk gedachtegoed dat zowel werkzoekenden als de samenleving in totaal ten goede komt. Het motto is: 'Elk mens heeft recht op zinvol werk'.

Regelmatig rijzen vragen als: 'wat maakt ikwilwerken.nl uniek ten opzichte van andere organisaties?'. Graag behandelen we het unieke van ikwilwerken.nl ten opzichte van elke andere groepering.

Allereerst is het belangrijk te beseffen dat ikwilwerken.nl als enige organisatie in Nederland een vlijmscherpe analyse maakt van vraagstukken omtrent werkgelegenheid en economie. Vanuit een 'helikopterview' worden verbanden tussen alle disciplines, spelers en aspecten gelegd. Ikwilwerken.nl is aan niemand verantwoording schuldig (geen minister, partij, aandeelhouder) en is totaal frank en vrij om man en paard te noemen en de nodige taboes te doorbreken. Verder is het essentieel te begrijpen dat ikwilwerken.nl van actief werkzoekenden voor actief werkzoekenden is. Tenslotte is het cruciaal te beseffen dat ikwilwerken.nl de enige georganiseerde 'voice of the unemployed' in Nederland is. M.a.w.: DE spreekbuis van de actief werkzoekenden.

Onderstaand wordt in meer detail ingegaan wat ikwilwerken.nl ten opzichte van andere partijen uniek maakt. Achtereenvolgens worden behandeld: de overheid, het CWI, politieke partijen, vakbonden, andere werklozenorganisaties.

De overheid in het algemeen.

Bij de overheid zitten de nodige beleidsmakers die zich met werkgelegenheid en economie bezighouden. Hun waarschijnlijk wel deskundige mening bereikt echter zeer zelden de buitenwereld. Ten eerste omdat de ambtenaren een ambtsgeheim hebben waardoor ze niet zomaar naar buiten kunnen treden, ten tweede omdat de beleidsmakers zeer veel 'last' hebben van de politieke top, in de zin dat de politieke top zich vaak slecht laat informeren over gewenst beleid, of hier totaal aan voorbij gaat en opzettelijk populistische uitspraken doet omdat dit goed staat bij het electoraat. Wat hebben partij- of Rijksonderzoekers voor nut als Minister President of Minister eigenhandig totaal andere standpunten innemen, die zowel door kenners als het Centraal Planbureau als draconisch voor werkgelegenheid en economie worden gezien? Overigens kunnen beleidsmakers die voor hun mening niet terecht kunnen in hun eigen omgeving, hun analyses uitstekend – ook op pseudonieme of anonieme basis ventileren via ikwilwerken.nl! Ongehoorde maar goede beleidsmakers: laat uw waardevolle mening niet verloren gaan en meld ons deze!

Ook zeer belangrijk is dat in de hoge organen bijna zonder uitzondering mensen zitting hebben die maar zeer beperkte levenservaring hebben, in de zin dat zij zelf nooit werkloos zijn geweest en al zeer veel jaren niet meer in contact staan met 'de straat'

Ikwilwerken.nl bevat zowel Jan met de Pet als mensen van zeer hoog kaliber, en dit mengsel – gevoegd met de grote drijfveer om iets aan de werkgelegenheidsproblematiek te doen, de eigen emotionele ervaring en de totale vrijheid van meningsuiting maakt dat ikwilwerken.nl als een vlammeende katalysator kan werken om de Nederlandse samenleving te verbeteren op het vlak van werkgelegenheid en economie.

De overheid is ook totaal niet objectief. Twee schrijnende zaken worden hier genoemd:

1. **Onjuiste voorstelling van zaken t.a.v. werkloosheidscijfers.** de werkloosheid wordt structureel veel te laag voorgesteld, zowel richting eigen bevolking als richting Europese Unie en internationale onderzoeken. De belangrijkste punten van kritiek zijn: a) de mensen met een bijstand (540 euro netto per maand), ca. 350.000, worden niet bij de werkloosheid meegeteld b) de enorme hoeveelheid WAO (bijna 1 miljoen, buitenproportioneel ten opzichte van omliggende landen) wordt ook niet bij de werkloosheid meegeteld, hoewel de WAO in vorige decennia door zowel bedrijfsleven als overheid als massaal afvloeiingsmechanisme is gebruikt en veel WAO-ers weer aan de slag zouden willen. c) Nederland heeft een zeer lage participatiegraad van mensen tussen 50 en 60 die werken. Velen van hun zijn meer of min eerder dan zij zelf wilden, 'gedwongen' met vervroegd pensioen te gaan. Indien a), b) en c) meegeteld zou worden, zou het werkloosheidspercentage de 20% overschrijden in plaats van de op dit moment gepresenteerde ruim 5%. De 'stille' reserve, mensen die zouden willen werken maar zich niet als werkzoekend hebben ingeschreven, is hierbij nog niet eens meegeteld.
2. **Werkloosheid als banenmachine voor de overheid.** Het geld dat aan beleidsmakers, controleurs, begeleiders van werklozen wordt uitgegeven is een veelvoud van de som aan uitkeringen zelf. Onderzoek heeft uitgewezen dat van elke 5 euro die aan het thema werkloosheid wordt besteed, slechts ruim 70 eurocent bruto bij een 'uitkeringstrekker' terecht komt. Een discussie over de enorme bureaucratie en gerelateerde geldverkwisting rond de ingewikkelde regels lijkt ons veel meer op zijn plaats dan uitgebreide discussies over de hoogte van een uitkering. Door minimalisering van de bureaucratie en veel eenvoudiger regelgeving (op den duur: basisinkomen?), zouden de uitkeringen gemakkelijk drie keer zo hoog kunnen liggen!

Het CWI.

Hoewel het CWI een onderdeel vormt van de overheid, verdient het aparte aandacht. Het CWI bevordert werkgelegenheid – maar met name in die zin dat het mensen probeert naar vacatures toe te 'jagen'. Echter: 1) de laatste tijd komt men door de enorme intake (inclusief de inefficiëntie hierbij) niet aan echte begeleiding toe 2) zoals vaker gepubliceerd ontbreekt het de begeleiders bij het CWI aan kwaliteit om hoger opgeleiden te begeleiden 3) het CWI richt zich eenzijdig op vervulling van vacatures, zonder zich te houden met de werking van de arbeidsmarkt, laat staan de schepping van banen en algemeen beleid.

De werking van de arbeidsmarkt kan gemakkelijk worden bestudeerd door de ontwikkeling van de zogenaamde 'Beveridge curve' te volgen, waarbij op de y-as het aantal vacatures door het aantal werkzoekenden wordt gedeeld en op de x-as het werkloosheidspercentage. Voor Nederland structureel naar rechts verschoven. Terecht worden in discussies voorbeelden aangehaald 'daar en daar bestaan zoveel vacatures, waarom zijn er dan toch zoveel werklozen anderszijds'.

Ik wil werken.nl doet wel uitspraken over een betere werking van de arbeidsmarkt, kan hoger opgeleiden begeleiden en doet zelf aan arbeidsmarkt verbetering door intern netwerken (o.a. via elektronische weg), het stimuleren van starters bedrijven, het vervullen van werving & selectie gebaseerd op competenties (wat iemand kan) in plaats van papiertjes (zoals het CWI – het diplomaatje dat je ooit 20 jaar geleden wel of niet hebt gehaald).

Overigens spreekt het CWI Zuid-West zich positief uit over ikwilwerken.nl. Toch zijn er nog geen structurele aanbiedingen van samenwerkingsvormen van het CWI van de grond gekomen. Hier wordt aan gewerkt.

Politieke partijen

Ikwilwerken.nl is een 1 issue organisatie, die zich uitsluitend specialiseert op werkgelegenheid en economie. Het aantal hoger opgeleiden dat zich bij ikwilwerken.nl op deze materie stort is veel groter dan bij het wetenschappelijk bureau van een politieke partij. Bovendien is ikwilwerken.nl door de eenduidigheid van haar missie niet gedwongen om water bij de wijn te doen om geen electoraat te verliezen.

Dit ‘water bij de wijn’ aspect verdient nadere aandacht. ‘Linkse’ partijen hebben vaak een goed hart voor de sociale zaak, het verdedigen van de rechten van de zwaksten. Echter, een onderscheid maken tussen wie wel en eigenlijk liever niet wil werken durven zij niet te maken, dit zou hen belangrijk electoraat kosten.

‘Rechtse’ partijen zijn primair voor de rechten van het individu, maar werpen zich minder op als voortrekker om sociale wantoestanden te voorkomen. Het beleid heeft vaak een karakter ‘redt uzelf, er is niemand anders dan u redt’. Dit is een uit activeringsoogpunt een positief uitgangspunt, maar er wordt aan voorbij gegaan dat niet altijd iedereen zichzelf kan redden. Er zijn thans bijvoorbeeld zeer veel mensen die willen deelnemen aan de arbeidsmarkt maar hiertoe geen kans krijgen. Ikwilwerken.nl stoort zich telkenmale aan de ketelmuziek dat uitkeringen zouden moeten worden verlaagd om de prikkel tot werken te verhogen. Men gaat welhaast bewust voorbij aan het feit dat het probleem niet bestaat uit ‘werkschuw volk’ maar aan ‘bijna totaal gebrek aan arbeidsschepping’. Om electorale redenen is het uiteraard voor rechtse partijen veel gemakkelijker de schuld te leggen bij de werklozen zelf en de overheid, dan de eigen multinationals in de eigen achterban aan te spreken op asociaal ondernemen.

Rechts is vaak verdediger van het ‘ondernemen’. Ondernemen wordt door ikwilwerken.nl als zeer positief gezien, mits het ‘echt ondernemen’ betreft. Echt en correct kapitalistisch ondernemen vindt plaats als er zoveel mogelijk concurrenten zijn en de toetredingsdrempel voor nieuwkomers in de markt minimaal is. Hier is ikwilwerken.nl groot voorstander van. Het is slechts een kleine minderheid van de mensen die kan ondernemen, en zij zijn zeer belangrijk voor de organisatie, welvaart en de werkgelegenheid van de samenleving. Het zal duidelijk zijn dat het MKB deze positieve ideaaltoestand het meest benadert.

Een zeer groot gevaar bestaat echter uit het ‘grootbedrijf’, en zeker multinationals. Zij ontwikkelen vaak een dermate grote efficiëntie, schaalgrootte en beïnvloeden de regels van het spel zodanig dat anderen niet kunnen toetreden. Vervolgens komt een mechanisme in gang waarbij er alleen winst wordt gemaximaliseerd, de doelstellingen met zo min mogelijk mensen worden gehaald en de topbestuurders zich verrijken. De topmensen wanen zich ‘ondernemers’ maar zijn in de praktijk op zijn best goede bestuurders – maar geen ondernemers. Voorbeelden: een luchtvaartmaatschappij lobbie-t bij de overheid om landingsrechten en wordt bevoordeeld ten opzichte van andere luchtvaartmaatschappijen. Waarom anders zouden er op Schiphol zoveel KLM toestellen zijn? Waarom vliegen op sommige zakelijke lijnen slechts een of twee luchtvaartmaatschappijen die de prijzen exorbitant hoog houden? (voorbeelden: samenspel KLM en SAS op Amsterdam-Scandinavië). Ander voorbeeld: oliemaatschappijen. De toetredingsdrempel is onneembaar hoog voor nieuwe bedrijven. Ooit gehoord van een oliemaatschappij die verlies maakt? Ze verdelen onderling de markt en maximaliseren de winsten. Laatste voorbeeld: Bill Gates,

microsoft, was bij de opstart uiteraard een bewonderenswaardig ras-ondernemer. Echter ook hij bezweek voor de verleiding om een monopolie na te streven. M.a.w.: het grootbedrijf is i.h.a. puur uit op winstmaximalisatie, minimaliseert het aantal eigen werknemers, sluit mogelijke toetreders zoveel mogelijk uit. Met alleen multinationals zonder toezicht zou de tweedeling en sociale uitsluiting in onze samenleving onaanvaardbaar en onherstelbaar groot zijn.

Andere belangrijke verschillen zijn:

- een politieke partij spreekt vaak voor de mensen – bij ikwilwerken.nl kunnen leden zich veel rechtstreekser uitspreken
- een politieke partij laat zich om de zoveel (in principe 4) jaar kiezen, en handelt tussentijds vaak zonder raadpleging van de kiezer. Tussentijdse peiling van de mening van de kiezer achten zij veelal ongewenst – vandaar dat het correctief referendum nooit kans heeft gemaakt. Ikwilwerken.nl heeft een constante voeling met de achterban en houdt vele peilingen.
- Ikwilwerken activeert haar leden zoveel mogelijk
- Ikwilwerken.nl biedt belangrijke service, zowel aan leden als aan organisaties.

Overigens is bovenstaand totaal geen pleidooi voor afschaffing van politieke partijen! De democratische rijkdom aan politieke partijen moet in Nederland behouden blijven.

Vakbonden.

Vakbonden hebben leden die werkloos zijn – maar het overgrote ledenbestand bestaat uit werk-hebbenden. Vakbonden zullen de belangen van deze werk-hebbenden maximaal beschermen – bijvoorbeeld door ontslagrecht, CAO's, hoge lonen e.d.

Deze maatregelen staan soms haaks om het belang van werklozen. Zo zou het voor werklozen veel gunstiger zijn als er geen minimumloon zou zijn, de lonen lager zouden zijn en de omloop op de arbeidsmarkt veel groter. Hier wordt niet gepleit voor een afschaffing van een 'sociale bodem', maar het creëren van een en dezelfde 'sociale bodem' voor zowel werkenden als niet-werkenden.

Met andere woorden: vakbonden zouden altijd een pakket moeten nastreven dat evenwichtig balans houdt tussen belangen van werk-hebbenden en werk-zoekenden.

Een voorbeeld: in de jaren dertig (The Great Depression) was volgens Engels onderzoek de kans om uit werkloosheid te geraken en weer aan het werk te komen twee maal zo groot als nu! Door de bescherming van werk-hebbenden, het tegengaan van 'op- en af' werkloosheid of gebrek aan werk- en inkomensverdeling behoren werklozen tot een groep die naarmate de werkloosheid langer duurt steeds moeilijker tot de arbeidsmarkt terugkomt. Vakbonden zijn dus – hoewel sympathiek – mede schuldig aan de langdurige uitsluiting van werkzoekenden. Een vakbond die zowel maximaal opkomt voor werk-hebbenden als werk-zoekenden is een innerlijke tegenspraak!

Daarom is het ontstaan van een aparte werkzoekendenvakbond een grote noodzaak.

Ikwilwerken.nl kan dan ook worden gezien als de enige echte vakbond voor actief werkzoekenden.

Overigens zullen vakbonden en ikwilwerken.nl op diverse terreinen samenwerken. Bij bijvoorbeeld het tegen gaan van onnodig ontslag bij multinationals lopen de belangen van vakbonden en ikwilwerken.nl volledig parallel.

Andere groeperingen van werklozen.

Uiteraard zijn er andere groeperingen van werklozen. Echter, altijd springen een of meer van de volgende verschillen met ikwilwerken.nl in het oog:

- ikwilwerken.nl analyseert de maatschappij diepgaand en vanuit helikopterview, ten aanzien van werkgelegenheid en economie. De valkuil om details van een voorgestelde wetsverandering centraal te nemen en in detaillisme te vervallen wordt vermeden.
- ikwilwerken.nl wil is pro-actief en wil een positieve, radicale verandering van het werkgelegenheidsbeleid, op grond van de lange termijn visie 'elk mens heeft recht op zinvol werk'. Veel andere groepen reageren reactief: het becommentariëren van wetsvoorstellen zonder zelf initiatief te nemen, bijvoorbeeld
- ikwilwerken.nl is positief ingesteld. Puur afzetten – zoals comités die zich uitsluitend bezig houden met 'handen af van.....' wordt niet als meest effectief beschouwd
- ikwilwerken.nl hanteert de grote lijn en benoemt de echt problemen. Belangrijker dan 0,5% koopkracht erbij of eraf vinden wij: structureel nadenken over de maatschappij; hiervan zijn voorbeelden te vinden onder het hoofdstuk 'overheid'
- ikwilwerken.nl biedt diensten aan aan organisaties
- ikwilwerken.nl heft geen contributie
- ikwilwerken.nl heeft een uitgebreid, eenduidig en gedocumenteerd gedachtegoed.

J. Philippe Blankert, oprichter en voorzitter ikwilwerken.nl, 4 mei 2003